

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1141 21 tháng 5 năm 2017

Thơ ngỏ

Sanh Trụ

*Sanh trụ hoại diệt nguyên lý có
Tự mình cảm thức chẳng so đo
Trời sanh Trời độ tự phân mò
Chuyển biến vô cùng pháp pháp vô*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Thiên cơ là gì?
- 2) Hôm nay chúa nhật, ngày nghỉ của mọi người sao bé lại viết?
- 3) Biết ăn uống biết chơi vui là đủ rồi, còn lập lại trật tự gì nữa?
- 4) Giác tha là gì?
- 5) Tình cảnh giữa chồng vợ anh chị em và con cái xa cách lâu năm tái ngộ thì sao?
- 6) Người đạo tu chứng ngộ được Đấng Cha Lành thì sao?
- 7) Bé đi khắp các nơi có nơi nào tốt nhất?

<p>1) 04-10-91 Hỏi: Thiên cơ là gì?</p> <p>TL: Thừa thiên cơ là sự thay đổi của mặt đất cũng như: động đất, núi lửa, bão lụt, chiến tranh không thể lường trước được. Đó là nạn của mặt đất, hậu quả của sự phung phí chung. Con người tưởng lầm là mọi việc trên đời là thật, đua nhau tranh giành phung phí mà không hay. Cho nên con người xảy ra bệnh hoạn bất cứ lúc nào, đó là nạn của Nhơn sinh, nếu muốn tránh nạn thì phải tu giải thoát, tức là chú ý phần hồn nhiều hơn là của cải. Thoát khỏi cảnh hồng trần thì sẽ không lo sự sụp đổ của mặt đất, thiên thức xuất khỏi tâm đời và thân đời, thì sẽ khỏi bị lường gạt phỉnh phờ bởi ngoại cảnh, chạy đi đâu cho khỏi lưới Trời bao vây, thức tâm và tự thiên giác là điều cần yếu. Bé thường nói: Chẳng có một ai có thể mang theo một xu ra khỏi quả địa cầu này. Của Trời thì phải trả lại mặt đất, kể cả thân xác hiện hữu, lo chi mà phải chọn đất sống, lo tạo phúc điền, hướng thiện khai tâm mở trí, từ bi thật sự là điều rất cần thiết cho cuộc sống siêu giác tương lai của phần hồn, chọn đất lành mà sống, sẽ không còn đi lại bơ vơ nữa, chuyện ngoài tai bỏ ngoài tai, giữ tâm tu tịnh tiến hoá là chánh!</p>	<p>2) 05-10-91 Hỏi: Hôm nay chúa nhật, ngày nghỉ của mọi người sao bé lại viết?</p> <p>TL: Thừa ngày nghỉ khỏe của bạn đạo chung thiên, tức là ngày làm việc tâm linh của Bé đối với bạn đạo, nung nấu chung sống hòa bình với các bạn trong tâm thức nhập định tham thiên, chung vui trong một nếp sống mới, thanh khí hòa hợp với các giới, thanh lọc tâm thân, một ngày hoan lạc của Trời ban, càng thanh tịnh lại càng sáng suốt, nguyên lý vô sanh sẽ tràn ngập trong tâm thức, chẳng ai ghét ai nhưng chỉ biết vui hoà và tu tiến, khêu dậy tâm từ bi càng ngày càng lớn rộng, tâm thức biến thành dinh thự thanh nhẹ của Trời Phật, nó cũng là nhà và thiên đường của chúng sinh, lúc nào cũng sẵn sàng phát tâm tận độ, giúp đỡ mọi người bước vào thêm đạo lý thương yêu và xây dựng cho chung, nền tảng và căn bản làm người sẵn có, chỉ có tu để lập lại trật tự mà thôi.</p>
<p>3) Hỏi: Biết ăn uống biết chơi vui là đủ rồi, còn lập lại trật tự gì nữa?</p> <p>TL: Thừa lập lại trật tự tâm linh thanh tịnh và sáng suốt là điều cần thiết nhất, trong cuộc sống cảm thông ba cõi, giữa Trời Đất và Người. Đó là hạnh phúc an lành nhất của tâm linh, ý nghĩa trong lành của ngày chúa nhật. Chúa là chủ trương thanh nhẹ, nhật là sáng suốt ban chiếu mọi nơi, trong cơ tạng tinh vi của Trời Đất hình thành, gom gọn trong nguyên lý vô sanh thực hành chánh pháp, tức là một pháp cho tất cả các pháp, khứ trước lưu thanh hòa hợp trong một nguyên lý chung tiến hoà bình từ tâm lẫn thân, thanh tịnh tự giác và giác tha rõ rệt.</p>	<p>4) Hỏi: Giác tha là gì?</p> <p>TL: Thừa giác tha là biết được người khác cũng đang chung sống như chúng ta, thức hoà đồng lại được mở rộng, tâm từ bi sống động tràn đầy tình thương yêu và xây dựng, hằng tuần muốn gặp nhau, có dịp chung hợp hoà bình trong tâm thức, tu thiên có cơ hội khai thác nguyên lý thâm sâu trong giây phút thanh tịnh đã thành đạt.</p>

<p>5) <i>Hỏi: Tình cảnh giữa chồng vợ anh chị em và con cái xa cách lâu năm tái ngộ thì sao?</i></p> <p>TL: Thưa các phương diện đều vui mừng khôn tả, giây phút thiêng liêng sung sướng nhứt trên đời, con gặp cha, vợ gặp chồng, anh em đoàn tụ, thâm tình bộc lộ sự thương yêu mến cảm không bờ bến, giây phút thật sự tha thứ và thương yêu và cảm động, không biết nói gì hơn, cảm thức sự bình an là quý.</p>	<p>6) <i>Hỏi: Người đạo tu chứng ngộ được Đấng Cha Lành thì sao?</i></p> <p>TL: Thưa người tu đạo chứng ngộ được Thượng Đế, thì tức khắc được tràn ngập sự thương yêu trong tâm, trực diện với Ngài chỉ có nghe lời giảng dạy âu yếm thấu triệt tâm hồn của hành giả mà thôi, cho nên Bé thường nói: Chỉ có thực hành thì mới có kết quả tốt đẹp ở tương lai.</p>
<p>7) 06-10-91</p> <p><i>Hỏi: Bé đi khắp các nơi có nơi nào tốt nhất?</i></p> <p>TL: Thưa khắp các nơi trên thế giới đều động loạn, chỉ có nơi chơn tâm là tốt nhất.</p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

ÁO DÀI BA MIỀN

1/ ÁO DÀI MIỀN BẮC

Mượn khăn quấn tóc bao vòng,
Áo ngoài che kín sóng tòng mẹ cha.
Trong ngoài học nhẩn học hòa,
Làm dâu xứ Bắc thờ cha quý chồng.
Yêu thương lễ độ một lòng,
Vì dân vì nước khổ không than phiền.
Trời ban trí tuệ của riêng,
Sống trong nề nếp áo duyên đón chồng.

2/ ÁO DÀI MIỀN TRUNG

Yêu anh phải nhớ áo dài,
Gió bay thanh thoát hai vai nhẹ nhàng.
Tóc em theo gió phiêu bần,
Tình yêu sóng động áo hàng rước anh.
Hồn thơ diễn tả thanh thanh,
Nón che dấu điểm tình anh bao vòng.
Áo dài yếu điệu thanh trong,
Tình yêu sóng động chuyển vòng nhớ nhung.

3/ ÁO BÀ BA

Khăn rằn phục vụ vạn năng,
Che đầu cũng được vắt ngang vai nàng.
Bà ba ngắn cụt nhẹ nhàng,
Quần thời ống rộng dọc ngang cảm hòa.
Tâm tình chất phác thật thà,
Chung lo xây dựng nước nhà ruộng nương.
Sống nơi ấm áp nắng sương,
Chờ anh đến rước tình thương đậm đà./.

Lương Sĩ Hằng

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

VẤN ĐẠO FOUNTAIN VALLEY

25/7-15/8/1981 (Cuốn 5)

Bạn đạo: Nam Mô, hôm nay con xin Thầy dạy cho chúng con cách phân biệt điển của Bề Trên giáng xuống để dạy chúng con, và điển của ma,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Xuống để dụ dỗ chúng con.

Đức Thầy: Đó. Cái phần của Bề Trên xuống, là nó không có nhập trong cơ thể, và nó không có thể điều khiển mình được. Phần Bề Trên xuống là lúc nào mình cũng tỉnh táo, và mình sáng suốt thêm trong lúc mình nói chuyện. Thì hiện tại bây giờ mọi người đều có Điển của Thượng Đế hết chớ không phải không có; nhưng mà phủ nhận, là

bởi vì, "Tôi không thấy." Hỏi chớ, "Một người mà thông minh kia, làm sao họ lại có cái đầu óc, mắt mũi, tai, miệng như tui, mà họ thông minh hơn tui? Nó có cái gì chiếu nó? Mà cái ông kia, mặt mày khô ngô vậy, tại sao lại ông lòi thoi? Có cái gì che nó?" Đó. Cho nên, nó đạt được cái sáng suốt là do cái hào quang của Bề Trên; và cái tâm của nó mở chừng nào thì nó đón nhận sự sáng suốt đó; thì tự nhiên cái thức, giữa đêm, mà thấy rõ ràng, "Tôi được hiểu cái chuyện này, mà hỏi trước tôi không hiểu!" Đó là Bề Trên chuyển cho họ.

Còn cái ma quỷ vô thì ràng buộc mình vô trong khuôn khổ; như định là nó phình, phình, phình, phình; khớp mình vô trong cái khuôn khổ đó; là mình kẹt! Cái đó là Bàn Môn Tả Đạo; nó đã làm phép lạ, phép màu cho mình thấy. Nó hiện ra cũng như ông Phật, hiện ra cũng như ông Tiên, trước mắt, làm như ảo thuật, cho mình thấy để mình bái phục; và nó nói những cái chuyện trong gia đình mình, rất rõ, để mình bái phục, tại vì mình chưa hiểu rằng ở trong nguyên lý của Ngũ Hành sanh khắc mà thoi; nó nói đi, nói lại, cũng trong cái giới đó; nó còn kẹt trong cái Ngũ Hành sanh khắc. Cho nên, nó không được siêu diệu và chiếu sự sáng suốt cho mọi nơi mọi giới; nó không có phân thân làm việc cho toàn cầu được; thì cái phần đó không bao giờ có Thanh, nhưng mà nó chủ trị trong một khối đó thoi. Đó là, kêu bằng, "Bàn Môn Tả Đạo." Cho nên, đã xuất hiện rồi: cả Càn Khôn Vũ Trụ, bây giờ đã xuất hiện Bàn Môn Tả Đạo rất nhiều; ngay Việt Nam, ngay đất Mỹ, ngay Canada, bên Pháp, cũng có rất nhiều. Cứ cứng cố, cứng cố, cứng cố, chớ không chịu cởi mở khai triển; rồi đâm ra thù hận lẫn nhau; hô "tu," mà thiếu tu là ở chỗ đó.

Cho nên, những bạn Vô Vi phải lưu ý về cái điều đó. Mà chúng ta tu đây là tự thức và tự khai triển lấy mình thoi, không nhờ sự hỗ trợ nào mà điều khiển chúng ta. Không được! Còn sự sáng suốt kia, đương nhiên của Đấng Tạo Hóa; nếu chúng ta vun bồi sáng suốt, chúng ta sẽ được sáng suốt thêm, vì Bề Trên sẵn chiếu cho chúng ta rồi. Thì phân tách rõ ràng: đừng xin sự hộ độ của Thượng Đế, đừng xin sự hộ độ của Quan Âm; là bị gạt! Bởi vì con ma nó có thể thuyết lý Quan Âm, con

quỷ nó có thể thuyết lý Chúa cũng được; nó giả tạo. Cho nên, Chúa cũng dặn, "Không nên đi sai đường," và hãy nhớ rằng, "Ta là con của Ngài," chúng ta mới đi tới được. Còn xin cứu độ là chúng ta bị kẹt; cầu xin nhiều chừng nào là bị ngoại xâm chừng nấy, bởi vì trần trược nó xâm chiếm chính lỗ chân lông con người vô cùng; và trong cái thức của con người cũng bị xâm chiếm luôn! Cho nên, chúng ta tu, chúng ta hiểu rằng cái vốn của mình, mình phải giữ, là sự sáng suốt, để mình đi tới. Cho nên, nhận định sự thanh nhẹ mà thoi; thì sự trần trược mà rờ mó được trong thể xác chúng ta, đều là tà hết!

Bạn đạo: Kính thưa Thầy, trong cái vấn đề tu luyện học đạo, Thầy luôn luôn nhắc đến cái Nguyên Lý Nam, Mô, A, Di, Đà, Phật, và cái nguyên lý đó vô cùng quan trọng. Con đã cố gắng thực hành cái nguyên lý đó, và bây giờ hiện tại con thấy cái này, đem ra để trình bày với các bạn, và Thầy giải đáp giùm. Là khi mình niệm "Nam, Mô, A, Di, Đà, Phật," cái lúc con niệm thì con đã nhận thấy đầu thì nó nghe một cái "cách" nhẹ ở trong cái đầu mình; trải qua trạng thái đó. Bây giờ mình niệm, trải qua cái giai đoạn là mình niệm "Nam, Mô, A, Di, Đà, Phật," tự nhiên ở trong cái bộ đầu mình nó nghe như là một cái tiếng chuông mà nó ngân ra. Như vậy cái đó là như thế nào hả Thầy?

Đức Thầy: Cái đó là nó đang mở; nó đang mở trong cái thức của bộ óc; bởi vì bộ óc mình lớn rộng. Cái "Nam, Mô, A, Di, Đà, Phật," này là để đánh đổ và mở những cái trần trược mà từ bao nhiêu kiếp mình đã thâm nhập vô trong cái khối óc của mình. Rồi bây giờ mình niệm "Nam, Mô, A, Di, Đà, Phật," nó sẽ mở, mở hết. Mở chừng nào thì thấy nó rõ ràng chừng nấy. Rồi nó sẽ mở tới vô cùng, bởi vì trong cơ tạng Tiểu Thiên Địa này nó nhiều lắm, không phải là một phạm vi eo hẹp như ý chúng ta muốn niệm một tiếng, hai tiếng được. Không. Cho nên, từ hồi nào tới giờ chúng ta đã thâm nhập cái trần trược vô quá nhiều. Rồi bây giờ chúng ta cho mỗi tế bào phải ý thức được là nguyên căn của nó là nằm ở trong nguyên lý của "Nam, Mô, A, Di, Đà, Phật:" "Nam" là lửa, "Mô" là không khí, "A" là nước, "Di" là phát triển, "Đà" là màu sắc, "Phật" là linh cảm. Mỗi

cái đơn vị phải trở về vị trí của họ. Thì lúc đó Chủ Nhân Ông, phần Hồn, mới chuyển "Đồng thanh tương ứng" mà "Đồng khí tương cầu." Đó. Thành ra nó phải mở từ thức. Cho nên, người ta nói, "Pháp Luân Thường Chuyển, huệ tâm khai." Đây rồi mở huệ Can, mình thấy rõ, bớt sân rồi. Cái huệ Can chưa mở, con người vẫn còn sân; thấy không? Rồi cái huệ Phôi nó mở, thì thấy màu sắc tươi đẹp, hết còn u ám nữa. Đó. Rồi các màu, các Tạng đều có các màu, nó mở hết. Thì nó mới biến thành, "Ngũ Sắc, Ngũ Quang; và Huyền Sắc, Huyền Quang," là ở chỗ đó. À. Cho nên, phải mở. Nó đang trên đường mở đó. Rồi nó sẽ đối tượng nay mai.

Bạn đạo: Dạ.

Bạn đạo: Ông Tám, vài tháng trước đó, thì tự nhiên lúc mà con đang làm Pháp Luân Thường Chuyển này kia, thì con nghe cái mùi hương trầm,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Và tới bây giờ cũng còn, đôi khi đang làm Pháp Luân thì cũng còn nghe,

Đức Thầy: Ừ,

Bạn đạo: Nhưng mà con không hiểu là cái mùi hương trầm đó

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Có phải là do trực diện của con người mình nó thoát ra không?

Đức Thầy: Không. Cái mùi hương trầm đó là do cái tiền kiếp mình đã dự qua những cuộc tu đó thôi. Nhưng mà nó mở đây, rồi một thời gian nữa, nó hết. Cứ ráng làm nữa, làm Pháp Luân nữa; rồi nó sẽ hết. Cái đó, phần thanh nhẹ, không sao; hiểu không? Kiếp trước cũng đã có tu chùa ...; nó phải vậy.a, thưa Cụ.

Bạn đạo: Tới đây, con nhớ lại cái câu của ông Shakespeare, ông nói rằng, "Tất cả cái vấn đề

căn bản tại thế là "To be, or not to be!" "Hữu, hay là Vô! »,

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: "Cái đó là vấn đề." Mà sự thực ra, cho đến ngày nay, nhập Thiên theo phương pháp Vô Vi, con mở được một phần; là cái câu của ông Shakespear có lẽ phải đổi lại là "To be and not to be, that is the question." Hữu và Vô là một."

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: "Đấy là vấn đề;"

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Dạ, xin trình Thầy.

Đức Thầy: Cái đó là, sau này, rồi Vô Vi là đúng theo thực trạng của Vô Vi là lấy cái Vô Vi mà phối hợp trong cái Y lý đó, hay vô cùng. Nhưng mà những người tu Thiên về Vô Vi, và những người bác sĩ mà, nghiên cứu gia mà thực hành về Vô Vi rồi đó, họ sẽ chế ra những cái máy để đo lường rất hay. Mà trong lúc đó họ thấy, và về họ vẽ lại, và họ sẽ làm được. Bởi vì con người Vô Vi là con người khám phá những sự vô cùng tận của Bên Trên, siêu văn minh, siêu phàm, chứ không phải là đi ở trong cái vật chất và trong cái chỗ kẹt như hiện tại. Cho nên, nó là siêu, siêu hình luôn. Cho nên, cái Phương Pháp Công Phu Vô Vi nên phổ biến vô trong đó. Rồi từ những vị đó, nó có một bộ óc khác thường hơn người thường, thì từ đó nó trở về cái siêu nữa, thì nó thấy từ cái vô hình chuyển hóa xuống cho tới cái hữu hình. Thì những cái chuyện tinh vi, bây giờ điện, khoa học về điện, nó đã tiến triển rồi. Rồi một thời gian sau, nó sẽ thu ngắn hơn nữa, và nó sẽ sử dụng về điện để cảm thông mọi sự việc. Và nó thấy rõ, và đo lường, cũng có thể chụp được cái linh hồn của con người, không có khó khăn. Bởi vậy tôi thấy tương lai không có khó khăn. Và nếu trong cái giới bác học và những người nghiên cứu ở đây, mà chịu thực hiện cái phương Thiên này đó, tôi thấy họ sẽ đi tới đích rõ ràng hơn, và chứng nghiệm rõ ràng hơn, về cái hệ thống thần kinh, hay là, bất cứ cái não, bất cứ cái gì, họ phân rất rõ

ràng; thấy rõ, và họ đi trong đó. Thì mình thấy cái đầu này có chút xú, mà chúng ta đi bao nhiêu năm cũng đi chơi ở trong này không chớ đâu có đi ra ngoài? ... Lớn vô cùng, nhưng mà họ thấy, rờ có một chút vậy chớ, bên ngoài thấy có một chút, nhưng mà lớn vô cùng. Nhiều cảnh đẹp lắm, nhiều cảnh tốt ghê lắm, mà có thể rằng, mình có thể nói rằng, "Tui đem về đóng góp cho khoa học." Nhưng mà bây giờ trình độ người ta chưa tới, mà nếu mà người ta đồng thiên thì đó, khi ngộ, mặc sức mà lấy. Mà chắc họ cũng không thêm lấy nữa là khác! Họ thấy, "Còn thấp!" và họ còn phải đi cao hơn, cho kịp thời hơn! Đó.

Đức Thầy: Tôi cũng rất, à, vui mừng, hoan hỷ, được đến đây một lần chót trong cái cuộc du hành thăm các bạn đạo, để thăm các bạn, và trực tiếp diện kiến những vị bạn đạo mới vô để tập Thiền. Nhân dịp này, tôi xin cảm ơn gia đình anh Lạc đã phát tâm rất nhiều và đưa ra một căn nhà để giúp đỡ cho mọi người được có cơ hội tề tựu và nghiên cứu về cái Pháp Thiền. Sự phát tâm đó, Bên Trên sẽ chứng; và riêng tôi cảm ơn rất nhiều về gia đình của anh Lạc đã thực hiện và muốn đóng góp những gì ở tương lai quý báu hơn cho chúng sanh. Chúng sanh cũng như mọi người chúng ta Việt Nam ở tương lai sẽ được học thêm nơi cái ý chí và sự đóng góp tốt đó, sẽ tề tựu đông hơn ở kỳ tới nếu chúng ta có cơ duyên được tái ngộ. Cảm ơn rất nhiều sự hiện diện của các bạn hôm nay.

Đức Thầy: Bây giờ chúng ta sẽ tiếp tục, và tôi sẽ cầu xin Bên Trên để chuyển xuống và chứng minh cho cái bàn thờ hiện tại. Tại sao phải lập cái bàn thờ vòng kiếng như thế đó? Vì Bàn Môn đã xuất hiện! Không nên để hình nộm; hình nộm thì nó có thể mượn cái hình nộm và nó chuyển xuống xưng danh "Ta là Quan Thánh!" Còn để cái miếng kiếng như thế đó, để làm gì? Trên, thì ta thờ phân thanh điển từ bên ngoài chiếu diệu vô trong; thì cái sự chơn chánh nó được trụ giải; còn cái chuyện tà thì không có đến được. Còn ở dưới là bàn thờ tổ tiên, là ông bà; thì những phần mà ngày giỗ ngày kỵ chúng ta tưởng tới ông bà, ông bà mới được đến; còn bình thường tà ma không được sát nhập vô đó. Thì đó là chúng ta mượn cái điển thiêng liêng chơn thật, và cái chơn tâm chúng ta hướng thẳng về những vị mà chúng ta kính mến; thì hướng thẳng vô kiếng đó, nhưng mà thẳng về Bên Trên nơi xuất phát của chân tâm những người nào muốn chiếu hóa trong gia đình này. Thì lúc đó mới thấy rằng cái sự văn minh và cái sự sống động của tâm linh, còn mãi mãi, chớ không bị diệt như người đời mong muốn và làm ảo thuật để gạt lẫn nhau. Ở đây không có. Chủ nhà có chơn tâm, thì có thường độ; mà chủ nhà không vun bồi chơn tâm, thì không được sự thường độ đó. Cho nên, sự công bằng nó sẽ về với cái người mà bằng lòng hướng thượng. Thì bây giờ chúng ta bắt đầu.

THÔNG BÁO CỦA THIỀN VIỆN NHẮN HÒA

Danh sách Bạn Đạo Phát Tâm cho Quỹ Trùng Tu Thiền Viện Nhấn Hòa

Đợt 10 tính đến ngày 17 Tháng Năm 2017

BĐ Nguyễn Tuyết/WA	1,000.00 \$US Chk
BĐ Hoàng Kim/AZ	200.00 \$US Chk
BĐ Nguyễn Lan/Oakland CA	200.00 \$US Chk

Xin cảm ơn quý bạn đạo.
Nguyễn Trí Vượng.